

Z TRADYCJI MNISZEJ

69

TOMASZ M. DĄBEK OSB

NOWE ŻYCIE CHRZEŚCIJANINA

TOMASZ M. DĄBEK OSB

NOWE ŻYCIE CHRZEŚCIJANINA



TYNIEC

WYDAWNICTWO BENEDYKTYNÓW

Opracowanie graficzne:

JAN NIEĆ

Korekta:

ANNA NOWAK

Superiorum permissu: Opactwo Benedyktynów

L.dz. 211/2018, Kraków, dnia 13.08.2018 r.

† Szymon Hiżycki OSB, opat tyniecki

Wydanie II – Kraków 2018

ISSN 0867-7050

ISBN 978-83-7354-824-4

© Copyright by Tyniec Wydawnictwo

Benedyktynów

ul. Benedyktyńska 37, 30-398 Kraków

tel. + 48 (12) 688-52-90; tel./fax + 48 (12) 688-52-91

e-mail: zamowienia@tyniec.com.pl

www.tyniec.com.pl

Druk i oprawa: Tyniec Wydawnictwo Benedyktynów

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE.....	7
NOWE ŻYCIE OCHRZCZONYCH	
– ŻYCIEM W DUCHU	9
Ciało a duch	9
Nowość życia chrześcijanina.....	13
Wewnętrzne zaangażowanie	17
Porzucić dawnego człowieka	20
Stawać się dzieckiem Bożym	21
HYMN O MIŁOŚCI	27
Największy dar – miłość.....	27
Cechy miłości.....	32
WOLNOŚĆ CHRZEŚCIJANINA	45
Życie według Ducha	45
Miłość.....	48
Radość.....	49
Pokój.....	51
Cierpliwość.....	55
Uprzejmość, dobroć, łaskawość.....	57
Wierność	61
Łagodność	62
Opanowanie	65

OBLECZCIE SIĘ W SERDECZNE

MIŁOSIERDZIE	69
Miłosierdzie i dobroć	69
Pokora	72
Cichość i cierpliwość	73
Miłość – więź doskonałości	74
Pokój Chrystusowy	75
Psalmy, hymny i pieśni	76
W imię Pana Jezusa	78
Człowiek Boży	78
Sprawiedliwość, pobożność, wiara	81
Miłość i wiara	83
Wytrwałość i łagodność	85
OD WIARY DO MIŁOŚCI	87
Budowanie chrześcijańskiego życia	87
Miłość – zwieńczenie wszystkich cnót	93
BIBLIOGRAFIA	95

WPROWADZENIE

Nowe życie chrześcijanina stanowi trzecią część tryptyku. Po opisaniu tajemnicy grzechu w życiu człowieka (*Pismo Święte o grzechu*) i jego przewyciężeniu przez Chrystusa (*Zwycięstwo Chrystusa nad grzechem i śmiercią*) o. Tomasz Dąbek OSB przedstawia refleksję na temat nowego życia chrześcijanina, jego dynamizmów i wartości, tak jak to można wyczytać w piśmie Nowego Testamentu. Rozpoczyna się ono od chrztu i daru Ducha Świętego. To On obdarza nas darami, dzięki którym chrześcijanin może już tu na ziemi żyć nowym życiem, życiem według Ducha. Przewodnikami na drogach tego życia są dla nas Ewangelie i listy Apostołów.

NOWE ŻYCIE OCHRZCZONYCH – ŻYCIEM W DUCHU

Ciało a duch

Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, nie ma już potępienia. Albowiem prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci. Co bowiem było niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym, [tego dokonał Bóg]. On to zesłał Syna swego w ciele podobnym do ciała grzesznego i dla [usunięcia] grzechu wydał w tym ciele wyrok potępiający grzech, aby to, co nakazuje Prawo, wypełniło się w nas, o ile postępujemy nie według ciała, ale według Ducha (Rz 8,1–4).

Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a nie spełnicie pożądania ciała. Ciało bowiem do czego innego dąży niż duch, a duch do czego innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody, tak że nie czynicie

tego, co chcecie. Jeśli jednak pozwolicie się prowadzić duchowi, nie będziecie podlegać Prawu (Ga 5,16nn).

W Nowym Testamencie często występują przeciwstawienia między dawnym a nowym życiem chrześcijan. Dawne życie należało do sfery określanej przy pomocy rzeczownika ciało – *sarks*, u św. Pawła wyraźnie odróżniane od *soma* – *ciało*, czyli organizm. *Sarks* jest dziedziną podległą złu, panuje w nim słabość będąca skutkiem upadku pierwszych rodziców i prowadząca do śmierci:

Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, bałwochwalstwo, czary, nienawiść, spory, zawiść, gniewy, pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co do nich zapowiadam wam, jak to już zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą (Ga 5,19–21, por. też Rz 6,6; 7,24).

Przeciwieństwem *ciała* jest *duch* – *pneuma*, czyli nastawienie człowieka na rzeczywistość nadprzyrodzoną, sferę podlegającą działa-

niu Ducha Świętego, który jest pierwszym darem zesłanym przez Zmartwychwstałego Chrystusa od Ojca swoim wiernym (*Duch Paraklet* – por. J 14,16.26; 15,26; 16,7; Dz 1,8; 2,4; Ga 5,22–24).

Ewangelia św. Jana w rozdziałach 14 – 16 zawiera wiele pouczeń o roli tego Ducha, zwanego *Parakletem*, co zwykle tłumaczyło się dotąd przez *Pocieszyciel*. Ten polski termin oddaje tylko część bogatego znaczenia greckiego rzeczownika wywodzącego się od czasownika *parakaleo* – przywoływać – i oznaczającego pomocnika, rzecznika, obrońcę (także jako techniczny termin z zakresu sądownictwa), wspomóżyciela.

Sakrament chrztu często wprost jest określany jako równoznaczny z darem Ducha: *obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym* (Tt 2,5) oraz jako powtórne narodzenie z wody i Ducha (por. J 3,5)¹.

¹ W bliskim kontekście tej Jezusowej wypowiedzi występuje przeciwstawienie ciała i ducha: to, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest Duchem (J 3,6).

W Liście do Rzymian św. Paweł ten nowy stan określa jako *nowe życie* – dosłownie: *nowość życia*. *Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my postępowali w nowym życiu – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca (Rz 6,4), co nas zobowiązuje do pełnienia służby w nowym duchu (dosłownie w nowości ducha), a nie według przestarzałej litery (Rz 7,6). Św. Paweł nazywa przestarzałą literą Prawo Starego Testamentu, na które powoływali się faryzeusze sprowadzający religijność i sprawiedliwość do zewnętrznego wypełniania przepisów albo wprost zawartych w Starym Testamencie, albo w tekstach rabinackich. Z jednej strony są to konkretne zwyczaje, z drugiej pewna postawa człowieka, która zamyka go na działanie Boże niesprowadzalne do żadnych formuł. Taka postawa doprowadziła kierownicze warstwy Izraela w czasach Jezusa do odrzucenia i ukrzyżowania Syna Bożego.*